

Sygn. akt IV KK 207/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **A. S.** ,
skazanego z art. 202 § 3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 3 lipca 2020 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt II Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w P.
z dnia 16 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego A. S. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt II Ka (...), sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W jego uzasadnieniu wskazano na trudną sytuację rodzinną i majątkową skazanego tj. fakt urodzenia się mu, pod koniec grudnia 2019 r., drugiego dziecka i potrzebę pomocy żonie w opiece nad niemowlakiem oraz konieczność łożenia przez A. S. na utrzymanie rodziny, której jest jedynym żywicielem.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane jest stanowisko, zgodnie z którym wstrzymanie wykonania orzeczenia, w związku z wniesieniem kasacji, wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*). Chodzi zatem o sytuację, w której istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien ponieść (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2019 r., V KK 263/19, LEX nr 2685455*).

W świetle zaprezentowanego stanowiska – nie przesądzając rzecz jasna ostatecznego stanowiska Sądu Najwyższego – należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania uwzględnienie kasacji nie jawi się jako wysoce prawdopodobne, a kwestia ewentualnej zasadności podniesionych w niej zarzutów będzie przedmiotem pogłębionej analizy akt sprawy, która nastąpi na rozprawie. W tym kontekście nie ma istotnego znaczenia argumentacja obrońcy skazanego, dotycząca sytuacji rodzinnej i majątkowej A. S., albowiem – jak już zaznaczono –

zasadniczym warunkiem skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k. jest rażąca wadliwość zaskarżonego orzeczenia (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2013 r., V KK 450/12, LEX nr 1277817*), przez pryzmat której należy badać zagadnienie wystąpienia wyjątkowo dolegliwych i nieodwracalnych konsekwencji, jakie wynikłyby z wykonania zaskarżonego kasacją wyroku.

Wolno na koniec zauważyć, że jeżeli natychmiastowe wykonanie kary pociągnęłoby dla skazanego lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki, to może to uzasadniać zastosowanie instytucji odroczenia wykonania tej kary (zob. art. 151 § 1 k.k.w.). Okoliczności wskazane przez obrońcę skazanego mogą zatem stanowić podstawę do podjęcia inicjatywy ukierunkowanej na odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, natomiast nie wpisują się w przesłanki wstrzymania przez Sąd Najwyższy wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.